

Kunstkring Krant

KUNSTKRING BRUMMEN

2021 april nr 68

en omgeving

Impressie van Aad van den Bosch KABK

Het voorjaar roept het verlangen op om erop uit te gaan, maar de stranden zijn nog steeds verlaten. Slechts creatieve gedachten maken ons vogelvrij.

Dhr. W.L. van Iterson
Henri Dunantweg 12
7201 EV Zutphen

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

Tanuki

Door Wouter Ton

Ik heb al lang belangstelling voor Japanse kunst. Een van de onderwerpen in de Japanse kunst is de tanuki. Het tanuki is een bestaande Japanse wasbeerhond maar is ook een magisch dier dat in veel verhalen voorkomt. Hij is vergelijkbaar met de vos Reynaerde in de Nederlandse folklore verhalen, maar een tanuki kan zich met behulp van bladeren van vorm veranderen. Hij kan allerlei vormen aannemen zoals een vrouw, een priester of een theepot. Dit maakt hem tot een ideaal onderwerp voor figuren. Traditioneel wordt hij afgebeeld met strohoed, dikke buik, groot scrotum, sake fles en chequeboek maar omdat hij van vorm kan veranderen kan hij

ook een hulpje worden bij het schilderen of een bloemetje brengen naar een zieke vriendin. Naar aanleiding van de vorst is februari is er ook een op schaatsen bijgekomen

Ik maak de figuren uit een blok kersen hout waar ik stukjes van 3,5 bij 3,5 cm en 6 cm hoog vanaf zaag voor een tanuki figuurtje. Ik ben daar dan 10 tot 15 uur mee bezig. Eerst met verschillende beiteltje en een mes en dan de afwerking met schuurpapier en vijltjes. De afwerking kost even veel tijd als het vormgeven. Inmiddels heb ik met veel plezier ongeveer 45 verschillende vormen

De foto is gemaakt door Anneke Lubbers naar aanleiding van haar verzoek om leden van de kunstkring te fotograferen

Colofon

Secretariaat: Meengatstraat 48, 6971 VE Brummen, info@kunstkring-brummen.nl www.kunstkring-brummen.nl

Jim van Iterson

voorzitter en webmaster

viterson@box.nl

Ans van Breda

penningmeester

bredaatje@hotmail.com

Irene van der Horst

secretariaat

iyevdhorstbakker@online.nl

Marieke Ruijgrok

PR

mariekeruijgrok@hetnet.nl

Aad van den Bosch

redactie Kunstkringkrant

aad6955@hotmail.com

Wouter Ton

redactie Kunstkringkrant

woutwoods@gmail.com

Bankrekening: NL55RABO 01115 34 127 t.n.v. Kunstkring Brummen e.o. Lidmaatschap loopt van januari t/m december per kalenderjaar. Opzeggen geschiedt minimaal een maand voor het volgende kalenderjaar.

Van de voorzitter

Van de voorzitter,

"Hallo, lang niet gesproken. Hoe gaat het?" "Ja, eigenlijk wel goed, gezond maar saai".

Zo ongeveer denk ik dat de opening klinkt van heel veel gesprekken die na ruim een jaar Covid worden gevoerd. In ieder geval wel in mijn beleving. Er gebeurt weinig. Er is weinig te berichten. En de motivatie om toch nog actief te zijn is slechts met behoorlijk wat moeite op te brengen.

Opmerkelijk genoeg toont onze huidige situatie zonneklaar aan hoe belangrijk communicatie over gemeenschappelijke interesses is voor onze creativiteit. Het uitwisselen van gedachten en meningen, het elkaar inspireren, het krijgen en geven van feedback op elkaars werk zijn zo belangrijk. We leren nu dat kunstenaars, in tegenstelling tot wat lang werd gedacht, niet die eenzame zonderlingen zijn die alleen in hun atelier ploeteren. Kunst en creativiteit hebben ook behoefte aan sociale input. Een schilderij of een sculptuur maken dat niemand ziet, bevredigt niet.

Dit alles toont aan hoe belangrijk een vereniging als onze Kunstkring is. Daar immers hebben we de mogelijk gelijkgestemden te zien en te spreken. Om gezamenlijk te werken aan onze liefhebberij (dat is datgene dat wij liefhebben, dat zegt meer dan hobby).

Ook al kunnen we op dit moment nog geen concrete activiteiten aankondigen, toch heeft het bestuur een aantal plannen op de plank liggen. Daarover hebben we al eerder bericht. We wachten met spanning tot we in de gelegenheid zijn om de Kunstkring weer te laten bruisen.

Tot dan: blijf gezond.

Jim van Iterson

Analies in haar atelier

Bij het overlijden van een fijn mens

Op 3 april is Analies Martin overleden. Slechts een klein aantal van ons wisten dat Analies ernstig ziek was. Voor velen kwam het bericht van haar overlijden dan ook als een schok. Analies heeft een waardevolle bijdrage geleverd aan het bestuur van de Kunstkring onder andere door meer dan 10 jaar lang voor ons de kunstexcursies te organiseren. Maar ook haar creatieve inbreng tijdens de bestuursvergaderingen heeft tot een aantal leuke acties en initiatieven geleid.

Tijdens de Kunstroutes was haar atelier altijd druk bezocht. We wilden allemaal genieten van haar vaak grappige, maar altijd originele keramiek kunstwerkjes, en vooral ook van de warme ontvangst die ons daar te wachten stond.

Haar enthousiasme voor de Kunstkring heeft ook haar man aangestoken. Herman was er met zijn muzikale bijdrage en hij heeft ons heel vaak geholpen bijvoorbeeld bij het inrichten van het (Even) Museum.

Wij zullen Analies niet snel vergeten en wij wensen Herman en de kinderen veel sterkte met het verwerken van dit verlies.

Spelen met verf in Corona tijd.

Dit artikel is geschreven door Analies vlak voor het trieste bericht van haar overlijden.

Verbeeld in kleine schilderijtjes van Analies Martin. Ik noem het "spelen met verf". Normaal gesproken zit ik met mijn handen in de klei en maak allerlei objecten. Nu, in Corona tijd is dat voor mij lastiger te realiseren. Vooral fysiek zwaarder, gezien mijn toch wel zwakke gezondheid van de afgelopen 2 jaar.

Daarom heb ik voor mezelf iets 'nieuws' verzonnen en doe dat met verf en grappige afbeeldingen, die ik inkleur. Heel simpel en verstrooiend om te doen. Echt spelen met verf en kleur. Heerlijk om mee bezig te zijn.

Met carbon-spray spuit ik op de achterkant van de afbeelding. Vervolgens trek ik de lijnen van de afbeelding over op een schilders doekje. Daarna komt het inkleuren, spelen met verf.

Ik heb er zo'n 20 gemaakt. Bijgaand een paar voorbeelden.

vernietigen. Voor hen was het een schande dat Joden in staat waren geweest de bewakers te overmeesteren.

Mijn bedoeling is een soort 'Wall of Fame' te maken van willekeurige Joodse mensen, die weliswaar al wel de beperkingen voelen die aan Joodse mensen zijn opgelegd maar nog 'vrij' rondlopen, geen weet vormend van de dreiging van deportatie naar Sobibor. Hun ogen zijn afwachtend, vol spanning van wat komen gaat, maar er valt nog geen doodsangst in te bespeuren. Ik ben van plan heel veel kleine portretjes te maken, 12 per vierkante meter, om de massaliteit aan te geven. De kracht van herhaling.... tevens de beklemming: ze weten nog van niets.

BEFORE SOBIBOR

door Marieke

De Joods-Amsterdamse Jules Schelvis overleefde zeven nazikampen. Tot zijn dood in 2016 had hij er zijn levenstaak van gemaakt de herinnering aan Sobibor levend te houden door middel van boeken en lezingen.

Begin jaren tachtig sprak hij met twaalf mannen en vrouwen die betrokken waren bij de opstand in het vernietigingskamp in oktober 1943 tegen de SS-bewakers. De verhalen had hij vastgelegd op video. Hij wilde het gat van tientallen jaren tussen ons en de bezettingsgeschiedenis dichten.

De interviews zijn zo speciaal omdat de nationaal-socialisten er na de opstand alles aan gedaan hebben om de sporen van Sobibor te wissen. Mede dankzij deze opnamen van Jules Schelvis is dat niet gelukt. De overlevenden beschrijven op de tapes van minuut tot minuut wat er tijdens de opstand is gebeurd, alsof ze het gisteren hebben meegemaakt. Na de opstand besloten de nazi's het gehele kamp te

Inspiratie in tijden van corona

door Wouter Ton

Ik had al lang het idee om een beeld van een grafdelvster te maken, het nieuwe dat het oude opruimt. Nu ten tijde van corona had ik er tijd voor. De dag nadat het beeld klaar was stond er een artikel in de Volkskrant over Sint Corona, een jonge heilige als beschermster van de grafdelvers en de houthakkers. Ik heb het beeld maar op een prominente plek in de kamer gezet.

Ter herinnering aan een jaar met corona heb ik een penning gemaakt. De gesloten rand geeft het opgesloten gevoel aan, alles daarbinnen wordt steeds vlakker en het leuke (de bloemetjes) verdwijnt steeds verder uit beeld.

Zoals in de middeleeuwen de pest het leven beheerste zo beheerst nu corona het leven. In de middeleeuwen gingen de mensen naar de kerk om gezond te blijven nu gaan we naar de teststraat. In de middeleeuwen kwam Jeroen Bosch met de meest fantastische schilderijen dus heb ik voor deze tijd ook een serie fantasie figuurtjes gemaakt.

CORONATIJD

door Magda Snijders

De afgelopen maanden heb ik vrij veel tijd in mijn werkkamer doorgebracht. Die is boven aan de voorkant van ons huis. Ik kijk dan uit over de weilanden en ik heb zicht op de oprit. Als er weer een bestelbusje het erf op komt rijden, ben ik doorgaans degene die dat signaleert.

Sinds de coronatijd ben ik gaan schrijven. Met een kleine groep gelijkgestemden krijgen we een schrijfopdracht. Die opdrachten variëren van gedichten maken, een zeer kort verhaal schrijven van maximaal 500 woorden, tot een dagboek bijhouden

en aan de hand daarvan een verwerking maken in de vorm van bijvoorbeeld een gedicht, een portret schrijven enz. enz. We sturen elkaar de creaties door, krijgen van onze docent constructieve feedback en één keer in de drie weken hebben we een zoomsessie. Dan kunnen we elkaar zien (erg prettig), lichten we toe hoe we de opdracht hebben uitgewerkt, we lezen de teksten voor en geven feedback. Erg leuk en Coronaproof allemaal. Hierbij 2 miniatuurtjes (maximaal 200 woorden) ter illustratie.

De logé

We krijgen een logé. Storm komt logeren. Storm is een labrador van 4 jaar oud. Ik ben niet vertrouwd met honden, maar Storm mag logeren. Hij is een lieverd, goed opgevoed en luistert doorgaans. Storm kwispelt als hij me ziet. Hij herkent me. Toch geef ik hem een hondensnoepje. De liefde van de labrador gaat tenslotte door de maag. Wij worden goede maatjes de komende dagen, dat is duidelijk. Behalve de snoepjes en andere nuttige dingen komt er een enorme mand mee. Tja, waar komt de mand? Storm is nieuwsgierig, wil alles volgen.... in de hal maar.

's Avonds installeer ik mij in mijn leesstoel. Buiten is het koud, donker en het waait. Ik heb een fijn boek, rangschik de kussens, gooi mijn benen over de leuning en klik het leeslampje aan. Dan komt Storm de kamer in. Hij sleept zijn dekentje mee en legt dat naast mijn stoel. Vervolgens haalt hij zijn enorme knuffel uit de hal. Hij schikt alles en even later schurkt hij zich tegen me aan. Innig tevreden. Zijn warmte, overgave en verbondenheid ontroeren me.

Uitwaaien op de dijk

Vandaag waait het behoorlijk. Dus gaan Storm en ik naar de IJsseldijk. Lekker uitwaaien. Het is er prachtig: Onstuimige wolken, lege velden, kopjes op de golven, de wijde blik. Storm mag los. Af en toe roep ik hem en geef een hondensnoepje. Hij luistert! Dat stelt gerust.

Ik nader een boerderij. Daar zijn doorgaans dieren, mensen, is er eten Storm moet aan de lijn. Ik aarzel. We lopen zo lekker. Ineens rent Storm voorbij met wapperende oren. Als een dolle, richting boerderij. Ik zie hem niet meer. Ik roep en fluit. Geen Storm. Zijn scherpe neus heeft vast iets geroken. Ik loop om de boerderij heen, langs fruitbomen met resten appels, achter heggen, in schuren. Geen Storm. Zou hij bij de IJssel zijn? Dat zal toch niet?!

Ik bel aan. Een vrouw doet open. Ik vraag of zij een zwarte labrador heeft gezien. "Bedoel je die?", vraagt ze. En dan zie ik Storm vrolijk over de dijk aan komen lopen. Van de prins geen kwaad wetend. De hondensnoepjes doen weer dienst. Ik doe hem snel aan de riem en zeg de vriendelijke vrouw gedag. Wat ben ik opgelucht!

EXPOSITIE

Irmgard van den Bosch exposeert in het Dorpshuis Rheden

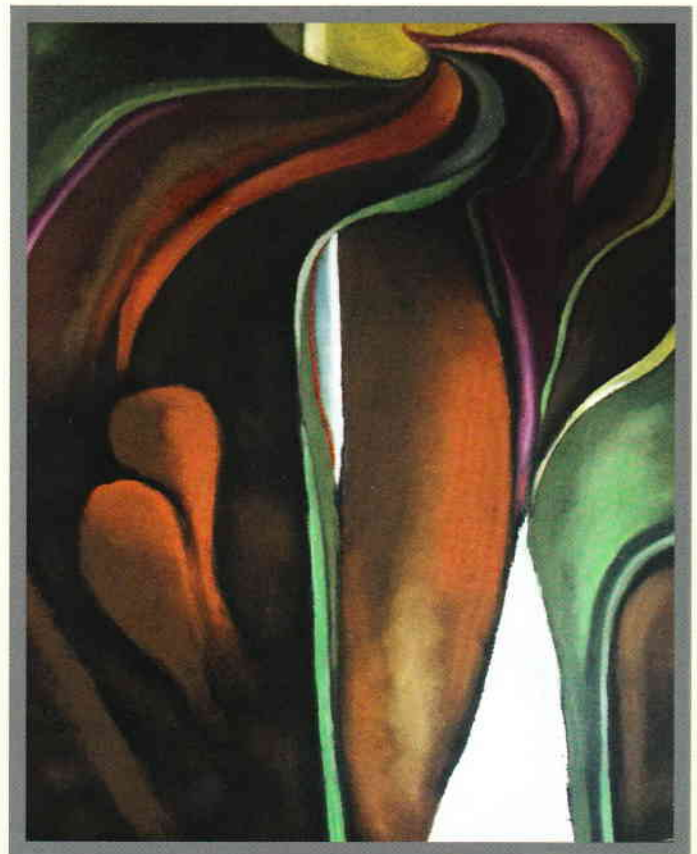
Het werken met pastelkrijt spreekt haar enorm aan en zij is daar jaren geleden mee gaan experimenteren om te zien wat de mogelijkheden zijn.

Wat dan natuurlijk al snel aanspreekt zijn bloemen met zijn vele kleuren. Daar leent het pastelkrijt zich heel goed voor. Er zijn dan ook vele mooie bloempastels gemaakt en verkocht.

Inmiddels is ook een start gemaakt met wat meer naar de abstracte kant. Eerst de bloemen in een wat vereenvoudigde vorm en wat later naar echt abstract. Wat is gebleven zijn de kleuren die worden toegepast ook in de abstracte werken. Mooie overlopende kleuren en meestal ronde vloeiende vormen.

Het was voor haar dan ook best een stap om van de exposities die zij thuis of in intieme kring heeft gehouden, nu een echte expositie te mogen inrichten.

De expositie is te bezichtigen op afspraak 0313 844480.

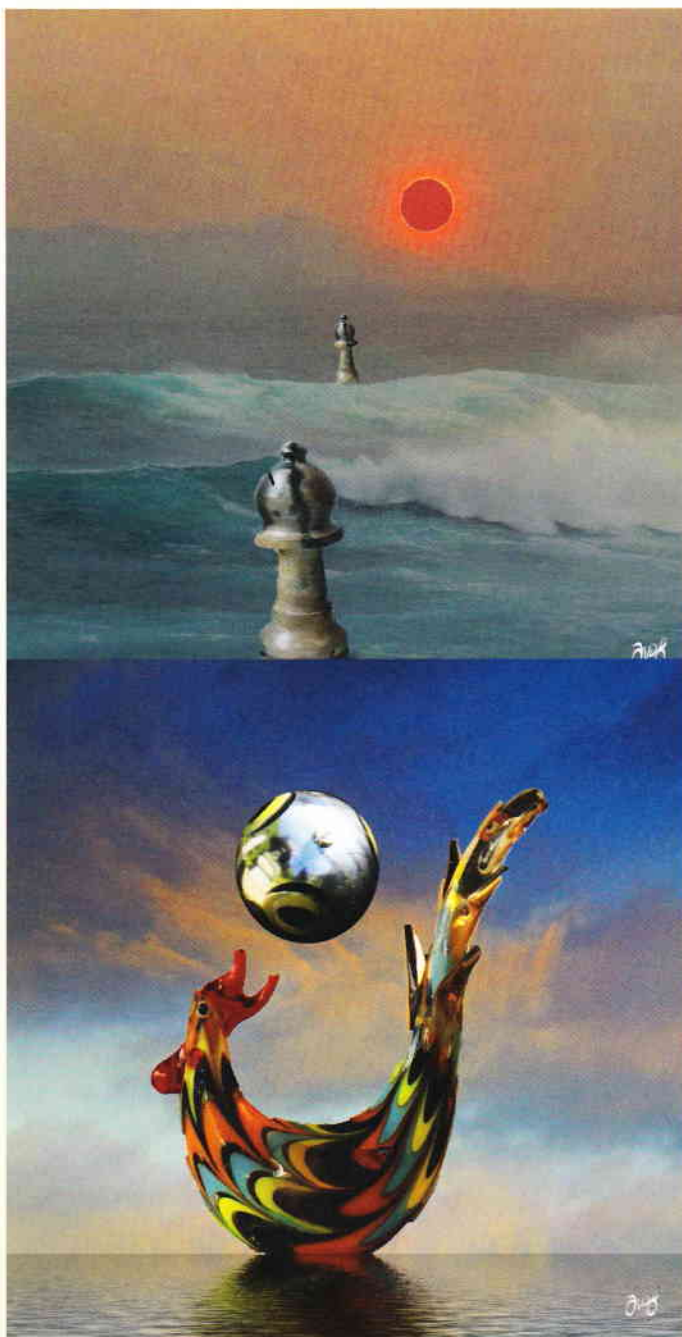

GLAS ART FOTOGRAFIE

Door Aad van de Bosch

De nieuwe foto's zijn gemaakt in de stijl van het surrealisme. Surrealisme is een internationale kunst- en cultuurbeweging die z'n oorsprong vond in 1924 in Parijs. De schrijver André Breton introduceert in zijn boek "Manifeste du surrealisme" - meer ruimte voor de vrije associatie. Deze gedachte werd direct in de schilderkunst overgenomen en is sindsdien een belangrijke stroming in de beeldende kunst. Het surrealisme zoekt zijn inspiratie buiten de dagelijkse realiteit en binnen droom- en fantasie beelden. Kenmerkende kunstenaars van deze stijl zijn o.a. Margritte en Dali.

Met de tweede Glas-Art serie, SURREALISME IN DE FOTOGRAFIE is door Aad een reeks beelden tot stand gekomen die uniek zijn in zijn soort. Verrassend is dit thema verbeeld met behulp van stukken glas. Aad heeft als beeldend kunstenaar gespeeld met vorm en kleur die prachtige composities opleveren. De expositie in 't Sprengenhuis in Laag-Soeren laat u kennismaken met de fantasie en droomwereld van de kunstenaar in al z'n facetten. Bovendien ligt er het fotoboek ter inzage dat verschenen is over zijn recent werk. (expositie tot eind augustus)

CORONATIJD

door Irene Logtenberg

Naast 'vrij werk' houd ik ook van 'toegepaste ontwerpen'. Altijd een uitdaging om naar op zoek te gaan. De lamp met de gloeilamp erin heb ik gekocht, omdat ik in Eindhoven (de lampenstad) ben opgegroeid. De kettingwijnhouder vind ik optisch gezien een knap ontwerp. De kop en schotel lamp heb ik zelf beplakt.. en last but not least..helemaal van deze tijd de gerecyclede lamp.....van eierdozen materiaal. Voor mij is 'toegepast' en 'vrij' werk een aanvulling op elkaar.

CORONATIJD

door Irene van der Horst en Ans van Breda

Om wat meer te oefenen in het portret schilderen komen wij 1 keer per week samen in het atelier van Irene. Op gepaste afstand, zoals je kunt zien! Tot nu toe hebben we veel geschilderd volgens de instructies van Ben Lustenhouwer, die we via You Tube volgen, op het scherm in het midden. Deze video ging over het schilderen van een donkere huidskleur. Na afloop schilderen we nog even verder, zoals hier te zien is. Leuk, gezellig en leerzaam om te doen!

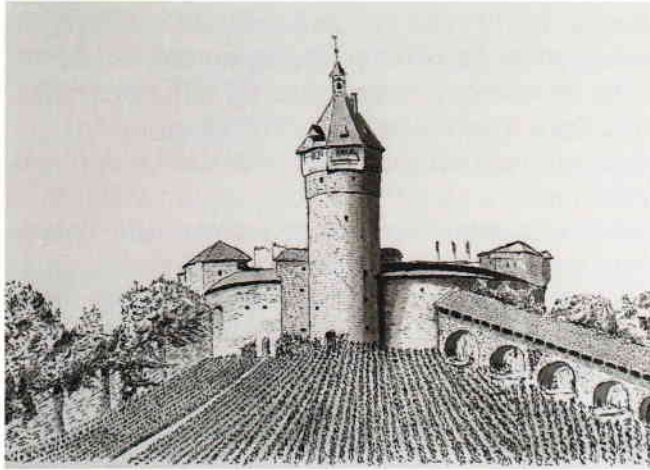
CORONATIJD

door Teun Groen

Al meer dan een halfjaar kunnen we als leden van het collectief "Keigaaf" onze beeldhouwaspiraties niet meer gezamenlijk gestalte geven. Maar we zijn natuurlijk niet voor één gat te vangen. Ikzelf heb een mooie groene kobalt gekocht en deze thuis gedurende een aantal maanden, voor zover mijn gezondheid het toeliet, getransformeerd tot een mooie fruitschaal. Het was goed om te doen, maar ik mis het hakken met mijn hakmaten toch wel erg. De foto's van het eindproduct zie je hier.

Wat heeft Peter Gils gedaan in coronatijd

Enkele maanden geleden vroeg een goede vriendin aan mij of ik iets voor haar wilde tekenen. Zij is geboren in Zwitserland in Stein am Rhein bij Schaffhausen.

Het bleek te gaan om Burcht Munot tegenover haar geboortedorp. Op de donjon staat een klok en over deze klok gaat een liedje. Toen ik haar vroeg of zij dat liedje nog kon zingen antwoordde ze: "nee, want dan ga ik huilen."

Na ruim 50 jaar heeft ze nog heimwee naar de plek waar zij haar tienertijd had doorgebracht. Een fijner geschenkje dan de tekening van deze burcht kun je niet geven.

Het zal ongeveer 20 jaar geleden zijn dat wij met onze Noorse familie op rondreis waren in Noorwegen. Bij een overnachting in het stadje Lom vertelde Grethe dat zij de volgende dag (zondag) naar dit kerkje (staafkerk) zou gaan om Olsok te vieren. Dit is in Noorwegen de dag dat de Heilige Olaf het Christendom naar Noorwegen heeft gebracht. Uiteraard zijn we allemaal meegegaan.

CORONATIJD

door Rob Kuulkers

Er zijn in de afgelopen periode twee gebeurtenissen die mijn mogelijkheden tot creatieve ontdekkingsreizen hebben beperkt.

De eerste is uiteraard de lockdown vanwege Covid-19. Hierdoor gingen veel activiteiten waar ik aan deel neem niet door.

Zo is het Kunstlab Doesburg waar ik actief lid van ben langere tijd gesloten geweest. Daardoor heb ik minder verkocht, konden exposities in het pand niet doorgaan en hoefde ik geen winkeldiensten te draaien. Wel hebben we de tijd goed benut om nieuwe (energie zuinige) verlichting aan te brengen en hebben we een mooie webwinkel gerealiseerd (webshop.kunstlabdoesburg.nl). Ik ben er ook lid van de expositiegroep en heb achterin de winkel kort geleden toch weer een nieuwe expositie ingericht met het thema: "In de wolken". Deze expositie met werk van leden van het Kunstlab Doesburg is nu al op afspraak te bezichtigen. Hopelijk mag de winkel binnenkort weer open en kan iedereen zonder afspraak weer terecht op dinsdag t/m zaterdag van 12 tot 17 uur.

In 2020 ben ik lid geworden van twee werkgroepen die de exposities in de hal van het Brummense gemeentehuis en in het cultureel centrum "Plein 5" (gaan) verzorgen. Helaas zijn beide exposities op dit moment niet mogelijk.

In 2019 heeft een werkgroep van de Dorpsraad Brummen waar ik lid van ben een mooi gesponsord kunstwerk gerealiseerd onder het viaduct aan de Cortenoeversweg in Brummen. In 2020 zou getracht worden om hier ook verlichting aan te brengen, zodat het in de avonden mooi uitgelicht kan worden. Ook deze activiteiten hebben o.a. vanwege corona stil gelegen. Wie weet kan het in 2021 alsnog

worden gerealiseerd.

De tweede beperking ontstond na een val met de fiets in januari 2021. Hierbij is mijn schouder zodanig beschadigd, dat hij vervangen moest worden door een prothese. Voor de operatie en tijdens de revalidatie kon/kan ik niet meer beeldhouwen. Gelukkig kan ik voorzichtig weer beginnen met het maken van sieraden en met kleine dingen van keramiek. Langzamerhand ga ik de activiteiten en de belasting van mijn schouder weer opbouwen en kan ik weer zwaardere werkzaamheden aan. Bijgevoegd wat foto's van kleiner werk wat ik weer heb kunnen maken. Lekker om weer creatief bezig te kunnen zijn.

CORONATIJD

door Cora Hulsman

Hoewel er meer tijd was om te schilderen, ben ik in deze coronatijd tot minder gekomen dan normaal. Op de een of andere manier was de drempel om de penselen op te pakken wat hoger.

Vooral iets nieuws starten ging me niet goed af.

Maar niet getreurd, er lagen nog wat werken waar ik niet tevreden over was. Even diep ademhalen en starten met poging nummer zoveel ...

Het schilderij van mijn kleinzoon, is al heel wat keren afgekeurd door mijn critici, terwijl ikzelf eigenlijk redelijk tevreden was

Maar als je hoort dat het wel een oud mannetje lijkt, dan trek je je dat toch wel aan. Vooral omdat ik weet dat, bij een realistisch schilderij, je eigen visie op wat je geschilderd hebt heel sterk 'gekleurd' kan zijn, omdat het beeld dat je wilt bereiken, als het ware steeds over het beeld schuift dat op het doek staat.... Komt dat jullie bekend voor?

Enfin, toen ik het doek na lange tijd weer onder ogen kreeg, zag ik ook wel dat het niet voldeed aan wat ik wilde weergeven. Volgens mij is het nu redelijk gelukt.

Aan het abstracte schilderij ben ik een paar jaar geleden begonnen, het is 'vanzelf' ontstaan oftewel organisch gegroeid. Heerlijk vond ik het om eraan te werken. Nu heb ik het voor de zoveelste keer tevoorschijn gehaald, omdat ik vond dat het te weinig body had. Flink wat contrasten aangebracht en voor nu ben ik tevreden.... maar misschien pak ik het later nogmaals op. Het is wel de stijl waar ik van houd, maar waar ik niet altijd genoeg lef voor heb om eraan te beginnen.

CORONATIJD

door Truus Peters-Hogenkamp

Twee mensvremde science fiction achtige wezens
Het enige schilderij gemaakt in deze covid periode..
Ze worden verjaagd.

CORONATIJD

door Ans Leeftang

Bijgevoegd heb ik geschilderd in de corona tijd. Omdat de lessen stil kwamen te liggen, heb ik onder de cursisten het thema "de wereld staat stil" neer gelegd. In mijn versie heb ik verschillende elementen samen gebracht. De wereldbol (die bij ons in de kast staat) heb ik vergroot, omdat wij als mens een stapje terug moeten doen in deze tijd. Verder heb ik een vakantie foto als inspiratie voor de achtergrond gebruikt, en daarnaast mijn hoofd, mijn handen, mijn ketting en mijn schildersezels. Het lege doek vertelt een verhaal wat voor iedereen anders zal zijn. De overige werken heb ik ook mogen schilderen toen er even wat meer tijd ontstond.

PIC-COLLAGE

Een fotograaf in tijden van

door Jim van Iterson

Als je denkt aan een fotoclub, denk je aan mensen die er samen op uit gaan om een interessant object of een bijzondere omgeving te fotograferen. Maar ook mensen die bij elkaar komen om hun foto's op papier of geprojecteerd te bekijken en te bespreken. Dat alles is al meer dan een jaar niet meer mogelijk. Fotograferen kan natuurlijk nog wel, maar dat moet je dan wel alleen doen. En voor een fotograaf (als ik) die graag aan straatfotografie doet, is er helemaal weinig perspectief. Er zijn weinig mensen op straat, en die er wel zijn hebben nauwelijks onderling contact. En als het wel druk is, wil ik er niet zijn. Foto's bespreken via Zoom is mogelijk, en dat doet we binnen mijn fotoclub dan ook wel. Maar dat blijft toch behoorlijk behelpen.

Gelukkig zijn er de internationale salons. Fotoclubs over de hele wereld organiseren "salons" waar duizenden fotografen vanuit de hele wereld foto's voor inzenden. Er worden foto's gevraagd in een of meerdere categorieën zoals natuur, documentair, straat- of reisfotografie, vrij onderwerp in kleur of zwart/wit. Een internationale jury bepaalt welke foto's geaccepteerd worden. Een en ander verloopt volgens de regels van zowel een Europese federatie van fotoclubs, de FIAP (Fédération Internationale de l' Art Photographique), als van de APS (American Photographic Society). Begin 2020 heb ik deel genomen aan de jurering van een salon die door vijf Nederlands fotoclubs werd georganiseerd. In drie dagen bekeken we 7.178 foto's van 683 fotografen uit 63 landen. En we kenden prijzen en eervolle vermeldingen toe.

De beloning voor de deelnemende fotograaf is een

catalogus. Vak mooi gedrukte fotoboeken, maar soms een digitale pdf. Verder de eer van geaccepteerd worden.

Als je veel acceptaties en/of prijzen hebt bereikt, kun je van de FIAP een onderscheiding krijgen. Ik hoop, op basis van 250 acceptaties met bijna 80 foto's, binnenkort mijn onderscheiding excellence FIAP aan te kunnen vragen.

Mijn meest succesvolle foto's zijn: "Brandend kantoor", "Spiraal" en "Station Arnhem".

